

« La guerra a la qual els anglo-americanos i llurs assalariats falangistes volen empènyer a Espanya, no correspon, per tant, ni als interessos nacionals del nostre país ni als interessos personals de la majoria dels espanyols, catòlics o ateus, burgesos o proletaris, pagesos rics o obrers agrícoles, comerciants o industrials. Tots tenim quelcom a perdre en la guerra. Res no tenim a guanyar. Només els bandits franquistes fan negocis amb la preparació de la guerra, i pensen en la guerra, com en un mitjà de consolidar llur poder. »

(Del « Manifest del P. C. d'Espanya... »)

PER UN SALARI MINIM QUE PERMETI VIURE!

« Amb els salaris que cobrem és impossible viure i, molt menys, mantenir la família! ». Aixó és el que diuen, diàriament, milions i milions d'obrers, d'una punta a l'altra de Catalunya, de tot Espanya.

I és que, en dotze anys de règim franquista, els salaris han augmentat d'una a dues vegades, mentre l'immensa majoria dels preus del menjar, vestir, etc., han pujat 8 i més vegades.

Avui, es paguen salaris de 15 pessetes diàries i àdhuc menys. En canvi, una família de 4 persones necessita, només per a mal menjar, transports, etc. 60 ptes. diàries!

Com cobreixen, els treballadors, aquest dèficit? Senzillament: morint-se una mica de gana cada dia; acumulant misèria i malalties; esgotant-se els que poden fer-ho, amb jornades de 14 i 16 hores de treball, en dos o tres llocs diferents; arreplegant papers pels carrers o venent periòdics, després de la jornada de treball al taller o a la fàbrica.

Ni la infame demagògia dels Giron i Cia., amb les seves muntanyes de lleis « socials » i de decrets, ni les enredades dels « sindicats verticals » i les Magistratures del Treball, no poden amagar aquesta tràgica realitat: els treballadors i llurs fills passen gana. No poden amagar que, en la majoria de llars

obreres, el dinar i el sopar, consisteix en un plat de farinetes o quelcom de semblant!

Però la misèria no és per a tothom. Car mentre els obrers no poden ni malviure amb els migrats salaris que cobren, els grans taurons de la finança i de la indústria, els grans terratinents i capitalistes, tota la plaga franquista de grans traficants i estraperlistes; acumulen, un any darrera l'altre, grandiosos beneficis, com ho demostren aquests exemples:

Des del 1936 al 1949, el Banc Central, ha augmentat, 15 vegades, els seus beneficis.

L'any 1949, quinze grans empreses - bancàries, químiques, sidero-metal·lúrgiques, elèctriques, etc. van obtenir, en conjunt, 586,14 milions de pessetes de beneficis, (122 milions més que l'any 1947)

La Telefònica va obtenir, l'any 1949, prop de 160 milions de benefici. L'Empresa S. N. I. A. C. E., de la qual n'és President l'estraperlista Baró de Terrades, va tenir un benefici de 75 milions de pessetes. Els capitalistes de « Can Girona » s'han repartit prop de 20 milions de beneficis... I així, totes les grans Empreses i Companyies protegides pel règim feixista de Franco i Falange.

Els franquistes, acorralats pel malestar general, (Passa a la pàg. 2)

MENTRE ELS SALARIS RESTEN ESTANCATS, EL COST DE LA VIDA NO PARA D'AUGMENTAR!

Nota el maleït règim franco-falangista, el desnivell entre els salaris dels obrers i el cost de la vida cada dia més gran. Mentre els salaris han estat augmentats una o dues vegades, el cost de la vida ha pujat vuit i més vegades. Heu's ací la prova:

Productes	1936	1951
Pa	0'75 ptes. quilo	3'65 - 7 i 10 ptes. (10 vegades més)
Pafates	0'25 » »	3'50 » (14 » »)
Carn	7 » »	34 - 40 » (5 » »)
Arròs	1'25 » »	12 » (9 » »)
Mongetes	1 » »	12 » (12 » »)
Sucre	1'65 » »	9 i 25 » (8 i 15 » »)
Oli	1'75 » litre	12 a 33 » (7 i 18 » »)
Llet	0'70 » »	5 » (7 » »)
Ous (dotzena)	3 » »	30 - 36 » (11 » »)
Unes sabates corrents. 20 »	» »	180 » (9 » »)
Una camisa (segons qualitat)	8-15 i 20 ptes.	70-120 i 150 » (9 i 10 » »)
Un vestit	100 - 125 i 150 ptes.	700 - 900 1000 » (7 i 8 » »)
Tramvies	0'10 ptes.	0'70 » (7 » »)

El lloguer d'un pis, que abans de la guerra pagava 65 o 75 ptes. de renda mensual, avui en paga de 350 a 400 ptes. o sigui 6 vegades més.

I, així, tot el demés: tarifes de llum, aigua, gas, preus de la llenya, carbó, medicaments, etc. etc.

**EL REGIM FRANQUISTA ES UN REGIM DE FAM, DE MISÈRIA, DE RUINA, DE GUERRA!
UNIM-NOS I LLUITEM PER A DESTRUIR-LO I RESTABLIR LA REPUBLICA DEMOCRATICA!**

PER UN SALARI MINIM QUE

les protestes i accions reivindicatives de la classe obrera, han intentat, amb el « plus de vida cara del 25% », darrerament concedit, apaivagar el gran descontentament dels obrers. Però aquest objectiu no l'han assolit, *car per a reduir, d'una manera sensible, l'enorme abim que separa els salaris del cost de la vida, el que cal és un augment radical, substancial, del salari*.

En les fàbriques de Catalunya, en les mines d'Astúries, en les indústries d'Euzkadi, en els ports de Galícia i de Llevant, en els camps d'Andalusia i de Castella, a tots els llocs de treball d'Espanya, els obrers parlen i discuteixen sobre l'obsessionant problema dels salaris. I tots coincideixen en dir que per alleujar la situació de misèria en que viuen caldria DOBLAR, I EN MOLTS CASCS TRIPLICAR, ELS SALARIS ACTUALS.

Es possible arrencar aquest augment substancial dels salaris? Els comunistes creiem que sí!

Els èxits assolits pels treballadors, en innumbrables fàbriques i tallers, en llur acció reivindicativa per arrencar dels patrons i dels jerarques falangistes millores de salari i de condicions de treball, i que han obligat als franquistes, a concedir plusos de vida cara, etc. demostren que reforçant la unitat i intensificant la lluita contra la fam i la misèria, és possible aconseguir victòries més importants en la defensa dels nostres drets i interessos més vitals.

D'on han de sortir els diners per l'augment substancial dels salaris? Dels centenars de milions de pessetes que sols enriqueixen a un grapat de grans capitalistes, els quals es reparteixen llurs escandalosos beneficis amb llurs protectors franquistes, i dels milers de milions de pessetes que el règim franquista roba al poble per a fer d'Espanya una immensa base militar al servei de la guerra que preparen els imperialistes nordamericans, contra la U. R. S. S. i els països de democràcia popular.

Es clar que la classe obrera, en la seva acció reivindicativa, topa i toparà - mentre no sigui destruit -, amb la resistència i terrorisme del règim franco-falangista i dels seus sindicats feixistes. Això significa que la lluita per obtenir un salari decent que permeti viure als obrers, és, al mateix temps, la lluita contra el règim que els oprimeix i explota: el règim franquista.

L'experiència demostra que, a desgrat del terror i de la repressió, els obrers UNITS poden fer triomfar llur reivindicació d'augment substancial dels salaris, si multipliquen llurs accions de resistència i de lluita. Lluita que apareix cada dia més necessària si no volem morir-nos, totalment, de gana.

Obrers de la ciutat i del camp! Contra l'explotació iníqua a que estem sotmesos pel règim dels

BOICOTEJEM EL «CINE CRISTINA»

Durant l'estada dels vaixells de guerra yanquis al port de Barcelona, l'Empresa del Cine Cristina ha estat l'única en saludar, per mitjà de la premsa, als assassins de l'heroic poble coreà, vingu's a Barcelona en llur qualitat d'amos de les bases navals i aèries que el traïdor Franco els ha lliurat.

L'Empresa del Cine Cristina és amiga dels terroristes atòmics! Dels que volen enfonsar el nostre país en un abim de sang i de terribles catàstrofes! Boicotegem-lo!

PERMETI VIURE! (Ve de la pàg. 1)

grans terratinents i capitalistes, contra els salaris de fam i de misèria, UNIM-NOS I LLUITEM!

Disminuim i sabotegem la producció!

A POC SALARI, POC TREBALL I DOLENT!

Organitzem, allà on sigui possible, protestes, aturs parcials de treball, vagues, manifestacions contra els salaris de fam!

MENYS BENEFICIS PELS CAPITALISTES, CAP PESSETA PER A PREPARAR LA GUERRA, MES PA PELS TREBALLADORS!

PER UN SALARI MINIM QUE PERMETI VIURE!

Aquest ha d'ésser el crit de lluita que ressoni poderós a tots els llocs de treball de Catalunya que uneixi i mobilitzi a tots els explotats contra el règim de misèria, de fam i de guerra franquista!

ALERTA AMB ELS PARANYS POLICIACS!

L'experiència ens diu que, molt sovint els agents de la policia que pretenen infiltrar-se en el Partit, es presenten com vinguts d'altres regions i províncies d'Espanya, com obrers que han canviat d'empresa, com comunistes que han hagut de fugir de llur poble, etc.

Amb aquest truc volen impossibilitar llur identificació i facilitar, així, llur penetració en el Partit comptant amb llur habilitat per a fer-se passar per obrers revolucionaris i amb la manca de vigilància o la bona fe de companys que encara no han comprès, com cal, quina mena d'enemic és el que tenim davant nostre i la traïdorja dels seus mètodes.

Aquest truc, els dona pocs resultats, ja que les organitzacions del Partit estan alertades. Disortadament, però, encara s'observen algunes febleses, les quals, de tant en tant, ens ocasionen disgusts.

Fa pocs dies, un company va conèixer una noia que es deia vinguda de Madrid. Aquesta noia va dir-li que era comunista i, com vulgarment es diu, li va explicar « un sopar de duro ». El nostre company va confiar-se i es va descobrir. A l'endemà la policia el va detenir.

Alerta, doncs, companys! En aquest període de dura clandestinitat cal guardar-se de tots aquells, el passat i el present dels quals, no us sigui conegut d'una manera absolutament segura i, en cap cas, s'ha de posar a llur abast, cap organització ni cap militant del Partit.

No us deixeu guiar per les apariències, per més convincents que us semblin car hi ha elements que són veritables artistes en l'art de l'angany!

De l'observació rigorosa d'aquesta norma de seguretat, en depèn la llibertat i la vida dels companys i la pròpia vida del Partit, la qual cosa vol dir que en depèn el futur del nostre poble, doncs, com diu el recent Manifest del P. C. d'Espanya,

« Sols amb un Partit Comunista fort pot assegurar-se i consolidar-se la victòria de la classe obrera i del poble. »

Assegureu-vos de que cada militant del Partit conegui i practiqui aquesta norma de seguretat i, si algun error s'ha comès en l'aplicació d'aquesta mesura, rectifiqueu-lo immediatament!

PER UN PODEROS MOVIMENT DE PARTIDARIS DE LA PAU

AL NOSTRE PAIS

La línia que separa, en tot el món, el camp de la pau del camp de la guerra passa, també, per Espanya. A l'un costat -en el camp de la guerra-, hi ha Franco i els falangistes que,

« fan negocis amb la preparació de la guerra, i pensen en la guerra com en un mitjà per a consolidar llur poder » (Del Manifest del P. C. d'Espanya) i a l'altre costat -en el camp de la pau-, hi ha tots els patriotes, tots els espanyols honestos que volen impedir la guerra.

Avui, ja resulta difícil ignorar que els imperialistes nordamericans volen i preparen la guerra contra la Unió Soviètica, i que Franco ha venut el poble espanyol com a carn de canó als bel·licistes ianquis.

Són conegudes, de tots els espanyols, les constants i vils ofertes de Franco als seus amos ianquis. Ofertes que han estat acceptades i pagades amb un grapat de dòlars, i amb la rehabilitació del règim franquista per la màquina de votar americana de l'O. N. U.

I no són papers mullats -com vulgarment es diu- els acords entre franquistes i llurs amos ianquis!

Disfressats amb el nom d'agregats militars de l'ambaixada dels E. E. U. U. a Madrid, un grup de caps i oficials americans han constituït un veritable Estat Major que actua a la capital d'Espanya, i que, conjuntament amb els franquistes, han preparat ja els plans per a la constitució de divisions espanyoles del tipus fixat per l'exèrcit agressor Nord-Atlàntic.

Per altra banda, Franco, a través del seu germà siamès Oliveira Salazar -el dictador feixista de Portugal-, ha ofert al sergent-major de Wall Street Eisenhower, 20 divisions espanyoles.

Els ports espanyols de la Mediterrània i de l'Atlàntic, estan ja preparats per al tràfic de guerra; es construeixen i es preparen grans bases aèries; s'arrangen les vies de comunicació estratègiques i s'accelera la instal·lació de fàbriques militars.

Està, doncs, ben clar que, « el règim de Franco ja no és sols tirania, fam, degradació nacional. El règim de Franco s'ha convertit en un perill mortal per a la pròpia existència d'Espanya. » (Del Manifest ja citat).

I quin és el camí per a barrar el pas als que volen enfonsar el nostre país en un abim de sang i de terribles catàstrofes?

El Partit Comunista d'Espanya, en el seu recent Manifest, l'ha assenyalat amb tota claretat: Formació a Espanya, d'

« un poderós moviment popular i nacional de Partidaris de la Pau. »

Centenars de milions de persones de totes les races i nacionalitats i de les més diverses ideologies i creences religioses, actuen, per tot el món, unides i organitzades en el Moviment de Partidaris de la Pau. A Catalunya, com a tot Espanya, aquest Moviment pot i ha d'ésser, també, un moviment que aplegui a tots els catalans, a tots els espanyols, absolutament tots!, que volen salvar la pàtria, a tots aquells que no estan disposats a permetre la destrucció de les nostres llars, dels nostres béns, de les nostres ciutats i pobles, pels incendiàries de guerra.

En aquesta hora greu per a l'esdevenidor dels pobles hispànics, és un deure urgent de cada català,

de cada espanyol, el fer sentir llur veu, d'expressar llur opinió, enérgicament i oberta, contra la guerra, de dir **NO A LA GUERRA! NO ALS INCENDIARIS DE GUERRA QUE VOLEN SACRIFICAR LES NOSTRES DONES, ELS NOSTRES PARES, ELS NOSTRES FILLS I GERMANS, A BENEFICI DELS IMPERIALISTES IANQUIS!**

Al mateix temps, però, cal cercar la gran força que dona la unitat i l'organització, i constituir grups i comitès de Partidaris de la Pau, en les fàbriques i tallers, en els pobles i ciutats, en les cases i barriades, en les Universitats i centres culturals, en les casernes i institucions públiques, etc.

Un grup d'amics, de coneguts, àdhuc de familiars, poden posar-se d'acord per a cercar formes de lluita contra la propaganda de guerra i els preparatius bèl·lics dels franquistes, per a denunciar l'infame política de lliurament d'Espanya als ianquis, per a difondre les notícies sobre la lluita i l'activitat dels partidaris de la pau arreu del món, per a fer pasquins i fulls clandestins contra els incendiàries de guerra, per a sabotejar el material de guerra i disminuir la producció, per a protestar contra la carestia de la vida i la inversió dels recursos del país en la preparació de la guerra, etc. etc.

« La pau no s'espera, la pau es conquista! ». I, tot-hom, fins i tot les criatures amenaçades també, per la guerra, poden fer quelcom en aquesta grandiosa i noble lluita per a conquistar la pau.

Franco i els seus esbirros seran impotents per a deturar l'acció de milions i milions de partidaris de la pau!

Que d'una punta a l'altra de Catalunya s'alci potent el clam i l'acció dels partidaris de la pau cridant **ABAIX ELS INCENDIARIS DE GUERRA! FORA D'ESPANYA ELS BELLICISTES IANQUIS!**

SALUTACIONS A « PASIONARIA »

Amb motiu del seu 55 aniversari, la camarada Dolores Ibarruri, ha rebut fraternals salutacions de les organitzacions democràtiques internacionals, dels Partits Comunistes i organitzacions progressives de diversos països, així com de tots els grups de l'emigració, sense distinció de tendències polítiques.

Aquestes salutacions, posen de relleu la grandesa de la personalitat de « Pasionària », l'estima profunda que per Dolores senten les forces progressives de tots els països, les quals veuen en la nostra estimada camarada i dirigent el símbol de la ferma voluntat de lluita dels pobles hispànics en defensa de la Pau, i pel triomf de la causa de la Democràcia i del Progrés.

AJUT A « TREBALL »

« Quique » 20 ptes.

AJUT AL PARTIT

AS - II... 20 ptes. Company P. 15

RADIO MOSCU

Horari: 9-10 i 11 de la nit.

Camps d'onda: 31-41-48 i 49 metres.

DOS MONS, DUES POLITIQUES:**A LA UNIO SOVIETICA: TREBALL PACIFIC I CREADOR!****ALS PAISOS SOTA EL JOU DE L'IMPERIALISME IANQUI; REARMAMENT!**

Per decisió del govern soviètic la construcció del canal navegable Volga-Don s'acabarà dos anys abans del plaç previst. L'esmentat canal, que començarà a funcionar aquest any, tindrà més de 100 quilòmetres de llargària i unirà els cinc mars de la part europea de la U. R. S. S., o sigui, els mars Blanc, Bàltic, Asòf, Negre i Caspi. Hi podran navegar vaixells de transport de gran tonatge; regarà més de 2.750.000 hectàrees de terra (més del doble del regadiu d'Espanya) i, en el llarg dels seus 100 quilòmetres, s'hi construiran diverses centrals elèctriques. Amb la construcció del canal, Moscú, es convertirà, pràcticament, en un port obert a 5 mars.

La decisió del govern de la U. R. S. S. d'escurçar el plaç de realització del canal Volga-Don, ha estat possible gràcies a l'elevat grau de mecanització dels treballs, en els quals s'utilitzen excavadores que arrenca, d'un sol cop, 14 tones de terra, realitzant, d'aquesta manera, la feina diària de 7.000 terrasses.

Cinquanta motors elèctrics fan funcionar cada una d'aquestes excavadores, les quals tenen l'alçaria d'un edifici de 9 pisos. Per a traslladar aquestes màquines-gegants, que pesen 1.000 tones cadascuna, es necessita un tren especial.

Una idea de la magnitud del canal Volga-Don, i dels canals de Turcmènia, del sud d'Ucraïna i del nord de Crimea, els quals, tots plegats, regaran una superfície de 28 milions d'hectàrees (més que tota la superfície que es conrea a Espanya), la dona el fet que si es col·loquessin, un darrera l'altre, els vagons utilitzats per a transportar la terra arrencada, podrien donar diverses vegades la volta al món.

Heu's ací una nova i esclatant confirmació de la superioritat del règim socialista sobre el règim capitalista, i una prova més de que els ciutadans soviètics estan lliurats a la construcció pacífica de les grans obres del comunisme, mentre els països capitalistes estan abocats a una esbojarrada carrera d'armaments, esmerçant tots llurs recursos i riqueses en la preparació de la guerra i en l'agressió contra Corea i Xina, la qual cosa comporta, per a la població treballadora, més explotació, més misèria.

«TOTS EN DEFENSA DE LA PAU!» — diu la F. S. M.

La Federació Sindical Mundial ha adreçat una crida als treballadors d'arreu del món, i en la qual, entre altres coses, diu:

«El perill de guerra augmenta! L'imperialisme dels E. E. U. U. d'Amèrica, que sembla la mort i la destrucció a Corea, amenaça amb dur el món a una monstruosa guerra. Només els propis pobles poden posar una barrera a la guerra.»

Teridant als treballadors a l'acció els diu:

«Negueu-vos a fabricar armes, recordeu que la guerra és mort, destrucció, in comptables víctimes i sofriments per a les persones!»

«Desemmascareu la falsa propaganda dels enemics de la pau, exigiu la prohibició d'aquesta propaganda i que s'exigeixi la responsabilitat més severa als culpables de la propaganda d'una nova guerra!»

«Treballadors i treballadores! La Federació Sindical Mundial us crida a enfortir la unitat dels vostres rengles en la lluita per la pau, per les vostres necessitats més essencials i pel millorament de la vostra situació social i econòmica. La lluita per la pau és inseparable de la lluita per millors condicions de vida; de la mateixa manera que, l'èxit d'aquesta lluita, és inseparable de l'enfortiment de la unitat nacional i internacional dels treballadors. Creeu un poderós moviment en favor de la unitat dels treballadors, enfortiu les accions conjuntes de la classe obrera i de les masses pageses. Actueu en estreta col·laboració amb més amples masses de partidaris de la pau, amb totes les forces progressives que estimen la pau!»

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

Camps d'onda: 35—37—40—40,5 i 47 metres.

Horari: de les 7,30 del vespre a la 1 de la nit.

«Desemmascareu resoltament als incendiàries de guerra i a llurs agents en el moviment obrer, que aspiren a escindir la classe obrera, per atèblir les seves forces i facilitar el desfermament d'una nova guerra!»

«TOTS EN DEFENSA DE LA PAU!»

LA LLUITA PER LA PAU**ARREU DEL MON**

«EISENHOWER, VES—T'EN A CASA TEVA!»

Es amb aquest vibrant crit de lluita, que els partidaris de la pau han rebut, al sergent major de Wall-Street, en el curs de la seva visita a Europa A Itàlia, França, Dinamarca, Alemanya occid., etc. l'arribada del reclutador de carn de canó, desferma vigoroses i grans manifestacions de protesta i vagues per tot arreu, a l'ensem que apareixien per carrers, places i llocs de treball, centenars de milers de cartells i d'octavilles amb aquestes inscripcions: «Eisenhower, ves-t'en» «Fora del nostre país, els generals estrangers!», «Volem la pau!», «Defensarem la pau!», «Els nostres joves no seran carn de canó!» etc.

Aquesta és la voluntat dels pobles! NO A LA GUERRA! Els pobles volen la Pau i la defensen aferrissadament contra els viatjants de la mort imperialistes!

* * *

Els governs i els parlaments de Txecoslovàquia, Polònia, Hongria, Romania, Bulgària, Alemanya Democràtica han aprovat lleis per les quals es considera delictes la propaganda de guerra. Les activitats en favor dels incendiàries de guerra seran castigades amb penes d'empresonament i confiscació dels béns.

DENUNCIEM LA PENETRACIO**DE L'IMPERIALISME IANQUI
I ELS PREPARATIUS
DE GUERRA A ESPANYA!**

«PREPAREM LA GUERRA!» — diu Franco

Franco s'ha esbravat, aquestes darreres setmanes, xerrant com un lloro, en una sèrie de missatges i d'allocucions. Les xerrameques del pigmeu del Pardo no tindrien cap mena d'importància si no fos que estan plenes de greus amenaces per a la situació del nostre país i la vida dels espanyols.

En el missatge d'Any Nou -balanç de misèries que l'ampullosa i mentidera fraseologia «caudillesca» no va poder amagar-, Franco va resumir tota la seva «obra» de govern, amb aquests mots:

«En l'ordre de la nostra preparació militar no hem perdut el temps...»

Si! preparació militar a costa de la ruïna d'Espanya i de la misèria dels espanyols!

I en l'allocució adreçada als representants dels Exèrcits de Terra, Mar i Aire, el dia 6 del propassat mes de gener, Franco va dir que:

«Les forces espanyoles han de preparar-se per a la guerra...»

OBRES DE GUERRA I DE REPRESSIO!

El ministeri d'Obres Públiques franquista -ministeri de la preparació de la guerra-, acaba de fer públic un resum de les obres realitzades, durant l'any 1950, en les possessions espanyoles de Guinea. Vegem la llista:

A Sta. Isabel, ampliació de l'aeroport i del moll; construcció d'un edifici per a la Policia. A St. Carlos, acondicionament del port i construcció d'un edifici militar. A Bata, ampliació de l'aeroport i de la presó. A Kogo, ampliació del moll.

VIATJANTS DE LA MORT!

El general d'Aviació ianqui, Thomas C. Darcy i el coronel Zemke, s'han entrevistat, a Madrid, amb altres criats franquistes, generals Fernandez Lona, cap de l'E. M. de l'Exèrcit de l'Aire, i Rubio, invitats, l'any passat a les maniobres militars que les forces d'ocupació ianquis, realitzaren a l'Alemanya occidental.

VICTIMES DE LA POLITICA DE GUERRA FRANQUISTA!

Recentment, a Cartagena, a dos quilòmetres de la ciutat, explotà un dipòsit de pólvora.

En parlar-nos d'aquest fet, un jove barceloní que fa el servei militar a Cartagena, ens ha dit:

«L'explosió fou violentíssima. Les casernes i les vivendes situades pels voltants del dipòsit van sofrir greus desperfectes. Nombrosos soldats resultaren morts i altres ferits.

Cartagena -afegi- corre un greu perill, ja que el dia menys pensat saltarà a bocins.

I al preguntar-li el perquè, va dir:

«Els franquistes han fet construir, sota de la ciutat, immenses galeries que han omplert amb enormes quantitats d'explosius de tota mena, destinats a la base naval i a l'Esquadra. millor dit, destinats a la guerra que preparen llurs amos, els imperialistes ianquis, contra la Unió Soviètica i els països de democràcia popular.

I el pitjor de tot això -acabà dient-nos el nostre amic- és que les autoritats franquistes no prenen cap mesura per a preservar la població de les possibles explosions. La darrera prova la tenim amb el dipòsit de pólvora! Ara no podran dir, com ho feren en altres ocasions, que la culpa ha estat del calor!»

No! La culpa és del règim franco-falangista, de la seva criminal política de guerra i contra la qual, els comunistes, cridem a tot el poble a unir-se i a lluitar, si no vol conèixer tragèdies molt més terribles que les ocorregudes a Càdiz, Alcalà de Henares, Tarancon, Valladolid, Ripollet, Cartagena, etc. etc.

UNIM NOS I LLUITEM CONTRA ELS PREPARATIUS DE GUERRA FRANQUISTES!

DE «CAN GIRONA»**LLUITEM PER EXIGIR
AUGMENT DE SALARI!**

Fa unes setmanes, una nodrida representació de financers del Banc Central, junt amb altres grans capitalistes, van visitar els tallers de «Material y Construcciones, S. A.» després d'haver fet -deia la premsa franquista-ianqui de Barcelona-, un «suculent esmorzar» al restaurant Parellada.

Els plumífers franquistes, rosega-ossos dels capitalistes, «oblidaren» de dir que, en l'esmentat esmorzar, cada cobert va costar 500 ptes., és a dir, que aquella trepa d'explotadors, acompanyats pel sinistre Villalonga, va gastar-se, en poques hores, una quantitat corresponent a més de dues setmanes de salari dels centenars d'obers que treballem a «Can Girona».

Obrers! Mentre nosaltres no podem ni subvenir les necessitats més indispensables, mentre se'ns exigeix cada dia més producció, més esforços, els grans financers i capitalistes de l'Empresa, protegits pel règim franquista, llancen els diners i es presenten, als llocs de treball, embriacs i insultant la nostra misèria!

Unim-nos i lluitem per exigir un salari mínim vital, que ens permeti viure com persones i no com bèsties de càrrega!

PROPAGANDA ANTIFRANQUISTA

S'han distribuït nombrosos exemplars de «TREBALL», «Mundo Obrero», així com milers d'octavilles amb el Manifest als pobles del món, del II Congrés Mundial de la Pau, a Girona. Palafrugell, Bellcaire, Tarrassa, Montblanc, Lleida, Valls, Alella, Figueres, Seu d'Urgell, Pons, Arenys de Mar, Manresa, Agramunt, Sabadell, Balaguer, etc. etc. Pertot arreu, la propaganda llançada pel nostre Partit, ha trobat un ressó favorable en els diversos comentaris de la població treballadora i antifranquista.

AJUDEM ALS PRESOS!

Enviem-los menjar, roba, medicaments, etc.

**UNIM-NOS I LLUITEM CONTRA EL TERROR
FRANQUISTA!**

ELS CORRESPONSALS DE TREBALL DIUEN:

VICTORIOSES LLUITES DE LA CLASSE OBRERA

BARCELONA.— Els obrers d'una de les Seccions d'una important Empresa metal·lúrgica d'aquesta ciutat havien de cobrar, cada mes, una prima de rendiment que oscil·la entre les 400 i 500 ptes.

L'Empresa, però, amb el seu afany d'augmentar els beneficis a costa de l'explotació i robatori dels treballadors, decidí, el proppassat mes de gener, reduir la prima a 150 ptes.

Aquesta injusta decisió indignà extraordinàriament als treballadors els quals, tots units, decidiren plantar cara a llurs explotadors, exigint que se'ls pagués la quantitat que els corresponia.

Designaren una comissió que s'entrevistà amb l'Empresa sense assolir cap resultat positiu, per la qual cosa els obrers adoptaren una altra forma de lluita: disminuir la producció. I, efectivament, la producció es va reduir a la meitat.

Al cap de pocs dies, i davant de l'actitud resolta i unida dels treballadors l'Empresa va veure's obligada a cedir i pagar allò que pretenia estafar als seus empleats.

En una altra fàbrica barcelonina, els obrers d'ençà d'un cert temps, venien reclamant, a l'Empresa, que

els pagués les 5 ptes. diàries que els correspon pel fet de treballar amb matèries tòxiques, a l'ensem que les 2.500 ptes. que se'ls devia -pel mateix concepte dels tòxics-, des de feia 19 mesos.

L'Empresa, d'una manera sistemàtica, es negava a satisfer cap de les dues peticions.

Pero l'actitud amenaçant dels obrers, llur unitat i decisió, van fer comprendre a l'Empresa que no tenia més remei que pagar als obrers allò que reclamaven.

Una vegada més, l'experiència d'aquestes dues obreres, posa de relleu que el camí de la unitat i de la lluita, és l'únic que pot fer triomfar les justes reivindicacions dels treballadors.

Obrers! A la llum d'aquests exemples victoriosos enfortiu la unitat, intensifiqueu la lluita, a tots els llocs de treball, per assolir un salari mínim que permeti viure! Per a combatre la política de fam i de guerra del règim franquista! Pel triomf de la causa de la Pau i de la República Democràtica!

EXEMPLE A SEGUIR

Recenment, en el «Cine Triunfo» d'aquesta ciutat, i en el moment que va aparèixer, en el «NO-DO», la repugnant carcassa del pigmeu del Pardo parlant a un periodista ianqui, el públic començà a fer soroll i a cridar «Calla mentider!». I, quan Franco parlava dels 28 milions d'espanyols «disposats a tot», el soroll va redoblar a l'ensem que se sentien crits com aquest: «Si poguessis ja els enviaries a Corea!»

Aquest, és un axemple a seguir!

Cal respondre a les vils manifestacions franquistes, a la propaganda de guerra del «NO-DO», exaltant les «heroicitats» dels assassins ianquis a Corea, amb protestes, soroll, crits, etc.!

ABAIX LA PROPAGANDA DE GUERRA!

ATENCIÓ A LA PROVOCACIÓ!

En alguns pobles del Baix Ebre, han aparegut uns elements els quals es fan passar per representants del Socors Roig Internacional.

Aquests individus són agents de l'enemic que tracten de descobrir i infiltrar-se en les organitzacions de la Resistència per a lliurar-les a la policia.

Desemmascarem als agents provocadors al servei de l'enemic! Reforcem la vigilància! Que cap traïdor s'infiltri en el Moviment de la Resistència!

MANIFESTACIÓ POPULAR D'HOMENATGE A JAUME ROIG

ANGLESOLA.— El record del nostre inoblidable Jaume Roig Sendra, covardament assassinat, ara fa un any, pel caporal de la guàrdia civil Francisco González López -el poble farà justícia, assassí!-, resta profundament arrelat en el cor de les masses treballadores i antifranquistes d'Anglesola i d'aquelles contrades lleidatanes.

Un fet recent, senzill i emotiu, veritable manifestació popular d'odi contra el maleït règim francofalangista, acaba de confirmar-ho.

El dia 1 de novembre darrer, la tomba del nostre malaguanyat company va aparèixer amb un cartell en el qual, la mà endurida d'un pagès lleidatà, havia escrit: «JAUME ROIG SENDRA. VA MORIR TORTURAT DINS DE LA SEVA LLAR. PEL BE DEL POBLE I DE LA HUMANITAT!».

El cartell -acta d'acusació contra el règim que armà el braç del malvat que assassinà a J. Roig per l'espatlla-, restà exposat al públic durant tot el dia. Els esbirros franquistes no gosaren treure'l fins a la nit.

Pel davant d'aquella tomba, pel davant d'aquella

inscripció que recordava a la població d'Anglesola l'abast del sacrifici i de la lluita del dirigent comunista que tant admiraven i estimaven, van passar-hi -era la diada de «Tots Sants»-, tots els antifranquistes d'aquell poble urgellenc. Amics de Jaume Roig, homes i dones, joves i vells, treballadors de la terríbilment explotats, honestos pagesos exoliats pel franquisme, tota la població republicana i antifranquista d'Anglesola va voler retre homenatge a llur amic i company inoblidable, a aquell que, amb la veu i l'acció del Partit els portava la confiança, la seguretat en el triomf d'una causa justa i noble.

L'emotiva manifestació popular d'homenatge a J. Roig, en aquell recó del Urgell, és una prova més de la ferma decisió del nostre poble de no parar en llur acció per a liquidar el règim feixista que l'oprimix i martiritza, i fer triomfar la invencible causa de la Pau, de la República i del Progrés. És una prova més de l'estima i confiança de les masses populars envers el Partit dels comunistes catalans, forja d'herois que, com J. Roig, saben morir en bé del poble i de la Humanitat!